

Havnar Bridgefelag 60 ár

„So leingi eg havi lív og heilsuna ætli eg mær at spæla“ (Mortan Rasmussen, bridgespælari í 30 ár)

RANDI JACOBSEN

Havnar Bridgefelag, sum er elsta bridgefelag í landinum, hevur í dag jubileumskapping, og í kvøld verður veitsla.

Hósdagin í vikuni sum er við at fara, 13. november, fylti felagið nevniliga 30 ár.

Nú er ov seint at fara til nakran av teimum átta monnunum, sum 13. november 1937 settu hvørjum øðrum stevnu fyri at stovna bridgefelag. Eingin teirra er longur á lívi.

Men gerðabøkurnar og brøv eru til, og tað eru eisini spælara, sum hava verið limir í felagnum í meira enn 40 ár.

Ikki bara klubbalmir

Fara vit aftur til fyrri stovnanina av felagnum vóru tað fleiri menn, sum plagdu at spæla bridge í Havnar Klubba, men tað var tann trupulleikur, at tað eisini vóru teir, sum høvdu hug at spæla bridge, men antin ikki kundu ella vildu gerast limir í Havnar Klubba og tí ikki sluppu at spæla við.

Til dømis var so at siga ógjørligt tá hjá sakførarum at gerast limir í Klubbanum. Klubbin hevði tá somu skipan sum nú, at nýggir limir skuldu ballotera inn, t.v.s., at limirnir skuldu atkvøða, um viðkomandi kundi gerast limir. Og sum sagt var torført hjá sakførarum at sleppa ígjøgnum hetta nálaureyga, tí millum limirnir var altíð onkur, sum hevði ilt eyga á teimum og fekk aðrar eisini at atkvøða



Tað var hósdagin, at Havnar Bridgefelag fylti 60 ár. Hetta kvøldið vórðu tveir spælara útnevndir heiðurslimir fyri avrik síni: Reimar Isaksen, sum hevur verið limur í Havnar Bridgefelag síðan 1953, og Jakup Sverri Joensen, sum hevur verið limur síðan 1951. Teir báðir hava í felag og saman við øðrum vunnið mangt meistaraheti

Mynd: Alvar Haraldsen

ímóti.

Hetta verður váttað av einum brævi í skjalagoymsluni hjá Havnar Bridgefelag. Tað var ein limur í felagnum, ein sakførari, sum í 1941 skrivaði

til nevndina og dæmði lítið, at bridgefelagið skuldi leiga spælihøli frá Klubbanum. Hann skivur m.a., at hann hevur ikki hug at vera klubbalmir fyri at spæla, vil ikki útseta seg fyri at verða feldur í ballotatión og harafturat hevur hann als ikki hug at spæla, um klubbalmir sum klubbalmir skulu hava atgongd til bidgelfelagið.

Í árávis í Klubbanum

Men hvussu var og ikki. Havnar Bridgefelag leigaði í árávis eitt kvøld um vikuna spælihøli frá Havnar Klubba, líka til Havnar Bridgefelag saman við Nýggja Bridgefelag og Bridgeeild Kaggans í 1992 keypti gamla HB-húsið til bridgehús, og her hevur verið spælt síðan.

At spælt varð so leingi í Klubbanum man vera orsök til, at nógvar fólk seta havnar Bridgefelag í sambandi við Klubban, men nú eru felagsskapirnir í øllum fómur hvør sín.

Teir átta mennir, sum vóru á stovnandi aðalfundinum í Tórshavn Bridgeforening, sum felagið æt tá, vóru hesir:

Bankdirektur Th. Petersen, Sagfør Christensen, Johannes Olsen (Hanneba

hjá Sam), Købmand Lauritzen, Konditor Sigfried Skaale, Bogholder Einar Dahl, Adler Olsen og Bogholder Roland Hansen.

Teir átta bridgespælarnir blivu fleiri, og sambært limalistum hava teir verið út í móti 40, so teir hava kunnað spælt við áttanýggju börð.

Vildu læra

Gomul brøv vísa, at teir hava havt stóran áhuga fyri at lært meira, hava spurt seg fyri um bókur, og teir hava eisini vent sær til bridgekønar menn í Danmark og Noregi og biðið um vegleiðing í at leggja kappingar til rættis og til at upplæra óroyndar spælara.

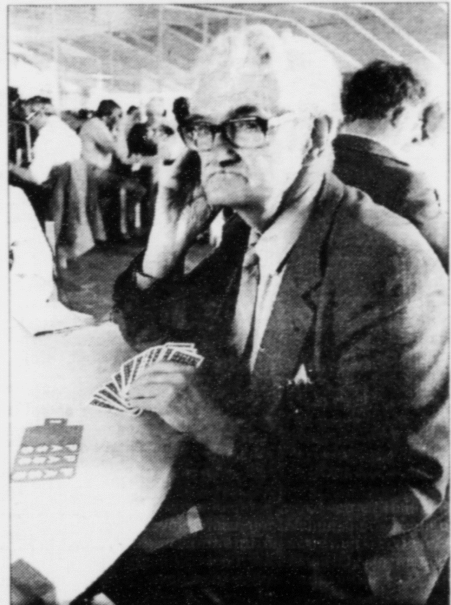
Reimar Isaksen, sum framvegis, er iðin og millum fremstu spælara í landinum, bleiv limur í Havnar Bridgefelag í 1953.

Tað var Magnus Jensen, sum lokkaði meg at koma at spæla. Eg hevði altíð spælt kort, og tey trý árin, eg arbeiðdi í Íslandi, hevði eg spælt eitt sindur av bridge, meira barr-bridge, tey rópa.

Teir spældu tá eftir tí gomlu skipanini við vienna, men teir brúktu onga veruliga meldiskipan, teir skiftu alla tíðina makkarar, og tað

var minni gott, heldur Reimar.

Men so fóru teir at læra seg acol, og harvið blivu meldingarnar neyvari, spælið betri og meira vísindaligt



Jakup Weihe spældi eisini fast í Havnar Bridgefelag

tos kom.

Eitt fast lið

Teir spældu fast hvørt friggjakvøld, og so vandu teir eisini mikukvøld.

Teir vóru nakrir, sum spældu saman, Finn Winther, Jakup Weihe, Gullak og Reimar, og teir spældu allir etir Goren-meldiskipanini í nøkur ár. Teir spældu so líka, at teir kundu allir spæla saman, skiftust frá kvøldið til kvøld um at vera makkarar, og væl bar til.

Reimar hevur øll hesi árin havt nógvar ymiskar makkarar.

Lært fleiri at spæla

Reimar er ein teirra, sum legði nógva orku í at læra frá sær.

Eg visti, at tað vóru fleiri, sum høvdu hug at spæla, og eg fór tí undir at hava undirvísing her heima hjá mær sjálvum í nøkur ár.

Tað var fyrst í 1960-árunum, at hann legði øðrum á, og so undirvísti hann aftur seinni í gamla kommunuskúlanum. Nógvar tilsamans tey fólkini, sum Reimar hevur lært at spæla bridge.

Leingi var Havnar Klubbi eitt mannfólkafelag burturav. Konurnar hjá spælarnum vóru ongan áhuga fyri at koma uppi, og mennirnir hugnaðu sær saman og spældu í Klubbanum, og teir høvdu sínar veitslur.

Tað var ein serliga veitsla, sum nevndist Gyldenspietkvøldið. Teir møttust á hotellinum at eta gular tertar,



Jens Pauli Ellenderson, fyrrverandi fulltrúi í landsstýrinum, var tá í tíðini ein av trúgvu limunum í Havnar Bridgefelag